(อม.๓๓) คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๘/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๔/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่ ๓ จังหวัดสกลนคร สังกัดพรรคเพื่อไทย จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การออกเสียงลงคะแนนขั้นรับหลักการ พิจารณาเรียงลำดับมาตรา และขั้นการลงมติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๒, ๑๔๓, ๑๔๖, ๑๔๗ โดยจำเลยในฐานะสมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน ตามมาตรา ๑๒๖ วรรคสาม รวมถึงมีหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ เวลากลางคืนหลังเที่ยง สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ ประชุมเพื่อพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง ของประเทศ พ.ศ. จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ ในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง ของประเทศ พ.ศ. มาตรา ๖ และมาตรา ๒๐ จำเลยซึ่งลงชื่อเข้าร่วมประชุมด้วยได้ใช้อำนาจในตำแหน่ง หรือหน้าที่โดยมิชอบ นำบัตรประจำตัวและลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นบัตรจริงของจำเลย และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นหลายใบอันเกินกว่าจำนวนบัตรแสดงตนและลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ ที่จำเลยและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งจะพึงมีและใช้ได้เพียงคนละ ๑ ใบ คนละ ๑ เสียง มาใช้แสดงตนและออกเสียงลงคะแนนของจำเลยกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกรัฐสภารายอื่น โดยเสียบบัตรแสดงตนและลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวหมุนเวียนใส่เข้าไป ในเครื่องออกเสียงลงคะแนนและกดปุ่มเพื่อแสดงตนและลงมติคราวละหลายใบในการออกเสียงลงคะแนน ในคราวเดียวกัน อันเป็นการใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเกินกว่า ๑ เสียงในการลงคะแนนมติในแต่ละครั้ง การกระทำของจำเลยดังกล่าวทั้งสองครั้งเป็นการขัดต่อหลักการพื้นฐานของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกรัฐสภาซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมาย หรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความชื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ขัดต่อหลักความซื่อสัตย์สุจริตที่สมาชิกรัฐสภาได้ปฏิญาณตนไว้ ขัดต่อหลักการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาที่ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม และขัดต่อหลักการออกเสียงลงคะแนน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๖ วรรคสาม ที่กำหนดให้ สมาชิกคนหนึ่งมีเพียงเสียงหนึ่งเสียงในการออกเสียงลงคะแนน ซึ่งการกระทำของจำเลยมีผลทำให้การออกเสียง ลงคะแนนในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา เป็นการออกเสียงลงคะแนนที่ทุจริตบิดเบือนขัดต่อกฎหมาย และข้อบังคับการประชุมรัฐสภาโดยชัดแจ้ง ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของผู้แทนปวงชนชาวไทย อันเป็นการกระทำการในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ และมิอาจถือได้ว่ามติของที่ประชุมร่วมกัน ของรัฐสภาในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ดังกล่าวเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๑๕-๑๘/๒๕๕๖ คดีระหว่าง พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม กับคณะ ผู้ร้องที่ ๑ นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ผู้ร้องที่ ๒ นายสาย กังกเวคิน

กับคณะ ผู้ร้องที่ ๓ และ นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กับคณะ ผู้ร้องที่ ๔ กับประธานรัฐสภา ผู้ถูกร้องที่ ๑ รองประธานรัฐสภา ผู้ถูกร้องที่ ๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ผู้ถูกร้องที่ ๓ ถึงที่ ๓๑๒ ว่าการกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา อันเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ปวงชนชาวไทยโดยส่วนรวม ฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกรัฐสภาอื่น ประชาชน ผู้มีชื่ออื่น และเป็นการกระทำโดยทุจริต เหตุเกิดที่แขวงจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๖/๒๕๖๒ ของศาลนี้ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และนับโทษจำเลยต่อจากโทษของจำเลย ในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๖/๒๕๖๒ ของศาลนี้

จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ก่อนตรวจพยานหลักฐาน จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพว่า ในวันเวลาเกิดเหตุ ตามฟ้องทั้งสองครั้ง จำเลยนำบัตรลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น จำนวนหลายใบมาใช้ทำการแสดงตนและออกเสียงลงคะแนนแทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น ในการออกเสียงลงคะแนนในคราวเดียวกัน เป็นการใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเกินกว่า ๑ เสียง ในการลงมติแต่ละครั้งอันเป็นการกระทำความผิดตามฟ้อง โดยสละข้อต่อสู้ในปัญหาข้อกฎหมายทั้งสิ้น

พิเคราะห์คำฟ้อง เอกสารท้ายคำฟ้อง รายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คำให้การรับสารภาพ และคำแถลงประกอบคำรับสารภาพของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออกบัตรลงคะแนนให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓ ประเภท ประกอบด้วย (๑) บัตรลงคะแนน (บัตรจริง) ซึ่งมีรูปสมาชิกปรากฏอยู่ด้านหน้าของบัตร และมีข้อมูล ชื่อ นามสกุล เลขที่ประจำตัว และพรรคที่สังกัด สมาชิกเป็นผู้เก็บรักษาเอง (๒) บัตรลงคะแนนสำรอง ซึ่งไม่มีรูปสมาชิกปรากฏอยู่ด้านหน้าของบัตร แต่มีรหัสและข้อมูลอื่นเช่นเดียวกับบัตรจริง และ (๓) บัตรลงคะแนนพิเศษ (SP) ซึ่งบัตรประเภทที่สองและที่สาม กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม เป็นผู้เก็บรักษา สมาชิกที่ไม่ได้นำบัตรลงคะแนน (บัตรจริง) มา สามารถขอยืมบัตรลงคะแนนสำรอง

ไปใช้ในวันนั้นได้ หากสมาชิกไม่มีทั้งบัตรลงคะแนน (บัตรจริง) และบัตรลงคะแนนสำรอง สามารถขอยืมบัตรลงคะแนนพิเศษ (SP) จากเจ้าหน้าที่สำนักการประชุมเพื่อใช้ลงคะแนนได้ โดยสมาชิกจะต้องลงลายมือชื่อยืมในแบบพิมพ์ขอใช้บัตรลงคะแนนสำรอง พร้อมกรอกข้อมูลสมาชิก ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล เลขที่ประจำตัว และพรรคที่สังกัด เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ การลงคะแนนของสมาชิกให้สำนักการประชุมและชวเลข ขั้นตอนการลงคะแนนเริ่มจากประธาน ในที่ประชุมแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุมก่อน จากนั้น เจ้าหน้าที่ กลุ่มงานโสตทัศนูปกรณ์ผู้รับผิดชอบดูแลระบบการลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์จะเปิดระบบการลงคะแนน เมื่อระบบการลงคะแนนทำงานจะมีไฟกะพริบบนเครื่องอ่านบัตรพร้อมกัน ๕ ดวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องกดปุ่มแสดงตน หลังจากนั้น ประธานในที่ประชุมจะแจ้งปิดการแสดงตน เมื่อปิดระบบการลงคะแนนแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดึงบัตรลงคะแนนออกไฟที่กะพริบนั้นจะดับ จากนั้น ระบบคอมพิวเตอร์จะประมวลผล แสดงผลการแสดงตนต่อที่ประชุม เมื่อแสดงตนเสร็จแล้ว ประธานในที่ประชุมจะแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ลงคะแนน ซึ่งจะมีการเปิดระบบการลงคะแนน เมื่อมีการเสียบบัตรแล้วต้องกดปุ่มแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน เพื่อแสดงว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรืองดออกเสียง เครื่องอ่านบัตรแต่ละเครื่องสามารถใช้บัตรลงคะแนน ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดและจำนวนเท่าใดก็ได้ ทำให้สามารถใช้บัตรลงคะแนน ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนหลายใบใส่ลงในช่องเครื่องอ่านบัตรเครื่องเดียวกันได้ ในช่วงระยะเวลาที่ยังไม่ปิดระบบการลงคะแนน แต่หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้บัตรลงคะแนน (บัตรจริง) และบัตรลงคะแนนสำรองของตนต่อเนื่องกัน ระบบการลงคะแนนจะบันทึกผลการลงคะแนน เฉพาะบัตรลงคะแนนที่ใช้ครั้งแรกเท่านั้น เพราะบัตรลงคะแนน (บัตรจริง) และบัตรลงคะแนนสำรองมีรหัส และข้อมูลเหมือนกัน ระบบการลงคะแนนจะบันทึกข้อมูลจากฐานข้อมูลแล้วแสดงผลในรายงานการออกเสียง ลงคะแนนเฉพาะชื่อ นามสกุล เลขที่สมาชิก พรรคที่สังกัดและเวลา เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ได้ประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ขณะนั้น จำเลยดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่ ๓ จังหวัดสกลนคร สังกัดพรรคเพื่อไทย ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวร่วมกับ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอื่นด้วย โดยจำเลยในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งมีเสียงหนึ่ง ในการออกเสียงลงคะแนน ครั้นเวลา ๑๘.๒๙ นาฬิกา ประธานในที่ประชุมแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แสดงตนและลงมติร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. มาตรา ๖ จำเลยนำบัตรลงคะแนน (บัตรจริง) ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นหลายใบมาใช้แสดงตนและออกเสียงลงคะแนนแทน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายนั้น โดยเสียบบัตรลงคะแนน (บัตรจริง) ดังกล่าว หมุนเวียนใส่เข้าไป ในเครื่องอ่านบัตรแล้วกดปุ่มแสดงตนและลงมติในการลงคะแนนคราวเดียวกัน ต่อมาเวลา ๒๒.๑๗ นาฬิกา ประธานในที่ประชุมแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแสดงตนและลงมติร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจ กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. มาตรา ๒๐ จำเลยนำบัตรลงคะแนน (บัตรจริง) ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นหลายใบมาใช้แสดงตน และออกเสียงลงคะแนนแทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายนั้น โดยเสียบบัตรลงคะแนน (บัตรจริง) ดังกล่าว หมุนเวียนใส่เข้าไปในเครื่องอ่านบัตรแล้วกดปุ่มแสดงตนและลงมติในการลงคะแนนคราวเดียวกัน วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓-๔/๒๕๕๗ ว่า ร่างพระราชบัญญัติ ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ตราชิ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗๐ วรรคสอง ซึ่งข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญมีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๔ วรรคสาม วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าการกระทำของจำเลยมีมูลความผิดอาญาฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๗๒ ประกอบมาตรา ๑๙๘ แห่งพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบมาตรา ๙๑ ประมวลกฎหมายอาญา ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยมีว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ และข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุมีการแสดงตนและออกเสียงลงคะแนน ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. มาตรา ๖ และมาตรา ๒๐ จำเลยนำบัตรลงคะแนน (บัตรจริง) ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น หลายใบมาใช้แสดงตนและออกเสียงลงคะแนนแทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายนั้น โดยเสียบบัตรลงคะแนน (บัตรจริง) ดังกล่าวหมุนเวียนใส่เข้าไปในเครื่องอ่านบัตรแล้วกดปุ่มแสดงตนและลงมติในการลงคะแนนคราวเดียวกัน การกระทำของจำเลยเป็นการละเมิดหลักการพื้นฐานของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย อันจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติ มอบหมาย หรือการครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามมาตรา ๑๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ทั้งเป็นการขัดต่อหลักความซื่อสัตย์สุจริตที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ปฏิญาณตนไว้ ตามมาตรา ๑๒๓ และขัดต่อหลักการออกเสียงลงคะแนนตามมาตรา ๑๒๖ วรรคสาม ที่ให้สมาชิกคนหนึ่ง มีเพียงเสียงหนึ่งเสียงในการออกเสียงลงคะแนน มีผลทำให้การออกเสียงลงคะแนนของสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมนั้น ๆ เป็นการออกเสียงลงคะแนนที่ทุจริต ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของผู้แทน ปวงชนชาวไทย จึงเป็นการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ตามบทนิยามของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เช่นนี้ การกระทำของจำเลย จึงเป็นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ปวงชนชาวไทย ฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกรัฐสภาอื่น ประชาชน และผู้มีชื่ออื่น หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต อันเป็นความผิดตามฟ้อง และแม้ว่าลักษณะการกระทำความผิดเป็นอย่างเดียวกัน สถานที่เกิดเหตุเดียวกัน และมีเจตนาประสงค์ ต่อผลอย่างเดียวกันก็ตาม แต่จำเลยกระทำความผิดแต่ละครั้งต่างเวลา มิได้กระทำต่อเนื่องกัน ทั้งเจตนาของจำเลยที่นำบัตรลงคะแนน (บัตรจริง) ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นมาใช้แสดงตน และออกเสียงลงคะแนนแทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายนั้นในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. มาตรา ๒๐ ก็เป็นเจตนาขึ้นใหม่แยกต่างหากจากเจตนาแสดงตนและออกเสียงลงคะแนน แทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. มาตรา ๖ ในตอนแรก ซึ่งสำเร็จไปแล้ว แสดงว่าจำเลยมีเจตนากระทำความผิดแต่ละส่วนแยกจากกัน การกระทำของจำเลย จึงเป็นความผิดต่างกรรมต่างวาระกัน รวม ๒ กรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ และองค์คณะผู้พิพากษา เห็นว่า เมื่อจำเลยเป็นผู้ใช้บัตรลงคะแนน (บัตรจริง) ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น หลายใบมาใช้แสดงตนและออกเสียงลงคะแนนแทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายนั้น ซึ่งเป็นผลให้ ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง ของประเทศ พ.ศ. ตราขึ้น โดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญตามคำวินิจฉัย ของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๔/๑๕๕๗ พฤติการณ์แห่งคดีจึงเป็นเรื่องร้ายแรง แม้จำเลยไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือมีเหตุอื่นตามคำแถลงประกอบคำรับสารภาพของจำเลย ก็ยังไม่มีเหตุเพียงพอที่จะรอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยได้ แต่เห็นควรลงโทษจำเลยในอัตราโทษจำคุกขั้นต่ำตามที่กฎหมายกำหนด

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๓๒ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามพ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกกระทงละ ๑ ปี คำให้การรับสารภาพของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกกระทงละ ๖ เดือน รวม ๒ กระทง เป็นจำคุก ๑๒ เดือน นับโทษจำคุกของจำเลยคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๒/๒๕๖๕ ของศาลนี้.

นายเทพ อิงคสิทธิ์

นายภพพิสิษฐ สุขะพิสิษฐ์ นายเอกศักดิ์ ยันตรปกรณ์

นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง นายอุดม วัตตธรรม

นายชลิต กฐินะสมิต นางสาวสิริกานต์ มีจุล

นายกิตติพงษ์ ศิริโรจน์ นายพิชัย เพ็งผ่อง